

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 708: Lại Nói Ba Thứ Đây, Tướng Thể Là Huyền Hữu, Tánh Thể Là Không Tịch

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 060)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

**【Lại nói ba thứ này, tướng thể là huyền hữu, tánh thể là không tịch.
】**

Chỗ này nói đến hai cái “thể”, nếu như dùng một cái “thể”, ý nghĩa sẽ giống nhau, dùng hai cái “thể” thì ý nghĩa lại không giống nhau. Chữ “tướng thể” nói ở phần trước, người thời nay chúng ta gọi là chất thể, chất liệu. Mặc bộ quần áo này, bộ quần áo của quý vị là chất liệu gì? Chất liệu, đó chính là ý nghĩa của chữ “thể”. Đóa hoa ở trước mặt chúng ta đây, đóa hoa này có thành phần là chất liệu gì? Nhìn qua liền biết đây là hoa giả, thể của nó là nhựa. Tướng thể là chỉ cho chất thể của hiện tượng, giống như bàn ghế của chúng ta, chất liệu của bàn ghế, cái tôi đang ngồi là bằng gỗ, cái quý vị đang ngồi là bằng kim loại, đây là nói về loại “thể” này. Thể của Tướng là huyền hữu, bởi vì nó là sắc pháp, là huyền hữu.

“Tánh thể không tịch”, tánh thể là nói về bản thể chân thật của nó. Sắc tướng từ đâu mà ra? Chỗ này ý nghĩa rất thâm sâu, là từ chân như bản tánh. Trong nhà Phật nói, y chánh trang nghiêm của mười pháp giới, chánh báo là thân thể, y báo chính là hoàn cảnh sinh sống của chúng ta, vạn sự vạn vật này từ đâu mà ra? Do tự tánh của chúng ta biến hiện ra, điều này rất khó hiểu. Điều là do tự tánh biến hiện, rời khỏi tự tánh thì không có một pháp nào có thể đạt được. Nếu đã là do tự tánh biến hiện, tại sao lại biến ra trong những người này lại có người ta thích, có người ta ghét? Tại sao không biến thành toàn những người ta thích? Tại sao lại còn biến ra người mình ghét? Sự biến hiện này là do vô lượng nhân duyên, trong tâm chúng ta có chủng tử của sự ưa thích, có chủng tử của phiền não, có hạt giống thiện, hạt giống ác; hạt giống thiện biến thành cảnh giới thiện, hạt giống ác biến thành cảnh giới ác, chính là đạo lý như vậy,

đều do chính quý vị biến hiện ra. Nếu quý vị không tin, nếu quý vị vẫn còn chưa nghĩ ra được đạo lý này, quý vị hãy cẩn thận nghĩ kỹ lại xem, mỗi tối quý vị đi ngủ sẽ nằm mộng, cảnh giới trong mộng đó từ đâu mà ra? Điều này rất rõ ràng, cảnh giới trong mộng đại khái là do tự tâm mình biến hiện ra. Tại sao trong mộng quý vị cũng biến ra cảnh giới xấu? Biến ra con cạp muốn ăn thịt quý vị, dọa quý vị sợ toát mồ hôi lạnh, tại sao quý vị không biến ra cảnh giới tốt đẹp để hưởng thụ? Tục ngữ thường nói, mộng do tâm sinh, ban ngày có suy nghĩ gì, ban đêm sẽ mộng thấy điều đó. Người kia suốt từ sáng đến tối nhớ Phật, nhớ Bồ Tát, thì buổi tối họ thường mộng thấy Phật Bồ Tát vì họ mà thuyết pháp, bởi do tâm họ luôn nhớ nghĩ đến các Ngài! Suốt từ sáng đến tối nghĩ tham sân si, thì họ sẽ mộng thấy những ma quỷ đến dần vặt họ. Điều là do tự tâm mình biến hiện ra, ngoại trừ tự tâm mình ra, không có một pháp nào có thể đạt được. Y chánh trang nghiêm của mười pháp giới cũng gần giống với điều này, rất tương đồng.

Cho nên tướng thể là huyền hữu, tánh thể là không tịch; tánh thể là thật, tướng là giả. Mục đích cao nhất của chúng ta học Phật là phải kiến tánh, phải minh tâm kiến tánh, đem cái chân thật đó tìm lại được. Quý vị khởi tâm đi tìm, sẽ tìm không thấy. Tại sao tìm không thấy? Cái tâm khởi lên đi tìm đó là vọng tâm, vọng làm sao có thể tìm được chân? Vọng vĩnh viễn không thể tìm thấy chân được. Tìm thấy chân, phải dùng cách nào để tìm? Phải dùng chân tâm, trong chân tâm không có vọng niệm. Vì vậy Phật dạy chúng ta tu thiền định, thiền định có ý nghĩa gì? Đem tất cả mọi vọng niệm buông xuống hết thảy, tâm liền thanh tịnh. Tất cả mọi thứ đều buông xuống hết rồi, thành thật mà nói thì chân tâm liền hiện tiền, chính là đạo lý như vậy. Qua đây có thể thấy, phương pháp mà Phật dạy cho chúng ta là hoàn toàn chính xác.